

РЕШЕНИЕ

№ 100

гр. Варна, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мая В. Нанкинска

Членове: Трайчо Г. А.
Ерна Якова-Павлова

при участието на секретаря Невена Ст. Братоева
в присъствието на прокурора Я. П. Й.
като разглежда докладваното от Ерна Якова-Павлова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20243100600255 по описа за 2024 година

Делото е образувано по протест на прокурор от РП-Варна ТО-Провадия и въззивна жалба от Д. И. и С. С., чрез адв. Р.М., срещу присъда № 18/19.05.2023 г., постановена от РС-Провадия, по НОХД № 167/2022 г.

С атакувания съдебен акт подсъдимият В. В. е признат за невиновен в извършването на седем престъпления по чл.144 ал.3 вр. ал.1 от НК и на едно престъпление по чл.325 ал.2 вр. ал.1 от НК, и са отхвърлени предявените срещу него граждански иски от Д. И. и С. С.

С въззивния протест и допълнението към него се навеждат доводи за незаконосъобразност на постановената присъда. Сочи се, че възприетата от съда фактическа обстановка изцяло съответствала на тази в обвинителния акт, но неправилният доказателствен анализ е довел до извод, че не са събрани доказателства за субективна и обективна съставомерност на инкриминираните деяния. Прави се искане за отмяна на първоинстанционната присъда и постановяване на нова осъдителна, с която на подсъдимия за всяко от осемте престъпления да му бъде наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 1 година и 6 месеца, да се определи едно общо, най-тежкото такова, което на осн. чл.24 НК да се увеличи с шест месеца, като изпълнението му бъде отложено по реда на чл.66 ал.1 НК с изпитателен срок от четири години. Алтернативното искане към въззивния съд е да констатира липса на мотиви към присъдата и върне делото

за ново разглеждане от друг състав на съда.

С въззивната жалба на частните обвинители и граждански ищци Д. И. и С. С., и допълнението към нея, обжалваната присъда се оспорва като неправилна-незаконосъобразна и необоснована. Акцентираща се на неправилен анализ и пропуск да се анализират свидетелски показания, както и на вътрешно противоречие в мотивите при оценка на обясненията на подсъдимия. Формулирано е искане за отмяна на обжалваната присъда, признаване на подсъдимия за виновен по повдигнатите му обвинения и уважаване на предявените граждански искове.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура – Варна поддържа протеста и счита, че присъдата е незаконосъобразна, постановена при отстранени по въззивен ред нарушения на материалния закон, и направени от съда грешни правни изводи. Според държавното обвинение била допусната превратна интерпретация на доказателствата. Моли така както е посочено в протеста за отмяна на присъдата, признаване на подсъдимия за виновен по възведените му обвинения и налагане на наказание.

Поверениците на гражданските ищци и частни обвинители - адв. М. и адв. Л. считат, че присъдата следва да бъде отменена и делото върнато за разглеждане от друг състав поради допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с оценката на събраните доказателства.

Защитникът на подсъдимия твърди, че присъдата не страда от пороци. Излага подробни съображения за липса на противоречие в мотивите и обосноваване на оспорения акт, като моли за потвърждаването му.

Подсъдимият, упражнявайки правото си на лична защита заяви, че никого не е заплашвал с убийство или с думите „ще те застрелям“. С последната си дума поиска да бъде оправдан.

Въззивният съд, като извърши цялостна проверка на процесния акт по отношение на правилността, обосноваването и справедливостта му, както и собствен анализ на събраните по делото доказателства намери за установено следното от фактическа страна:

Районна прокуратура- Варна ТО Провадия е повдигнала обвинение на В. С. В. за извършени осем отделни деяния, които условно могат да се разделят в три групи според момента на извършването им.

В първата, според държавното обвинение подсъдимият е извършил престъпления по чл. 144, ал. 3 вр. ал. 1 от НК по отношение на лицата С. Д. И., К. Д. Д., М. Р. Г. и Х. П. П.. В обвинителния акт е изложено, че на неустановена дата през месец юли 2019 г., около полунощ пострадалите се били събрали пред офис на фирма „ЕКОНТ“, находящ се в град Провадия, ул. „Генерал Манзей“ № 1. По това време подсъдимият бил в дома си в град Провадия, ул. „Генерал Манзей“ № 7 – в близост до мястото, където се била събрала групата млади мъже. Компанията вдигала силен шум. Подсъдимият

се подразнил от смущаването на нощната тишина и решил да ги изгони, заради създадения от тях глъч. В. имал разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие № 20140062248, валидно от 13.03.2017 г. до 12.03.2022 г. и притежавал следните оръжия: ловен полуавтомат „МР-153“, калибър 12, с № 0715316046; ловна пушка „Пипер Баярд“, калибър 12 с № 85074; ловна карабина „Браунинг“, калибър 30-06 с № 311ZR11520 и пистолет „Макаров“, калибър 9x18 с № ВА391128. Подсъдимият излязъл от дома си като взел със себе си пистолет. Приближил се към пострадалите, извадил пистолета, заредил го и го насочил към пострадалите с думите „Махайте се или ще стрелям“. Пострадалите се били изплашили, побягнали и се скрили в градинка до градската автогара. След около десетина минути се върнали на същото място на ул. „Генерал Манзей“, качили се в паркираните там автомобили на С. И. и Х. П. и си тръгнали.

Анализирайки събраните по делото доказателства първоинстанционният съд е достигнал до извода, че описаното в обвинителния акт не съответства на обективната истина, който настоящата съдебна инстанция споделя изцяло.

Разпитан в съдебно заседание свидетелят С. И. е категоричен, че деянието е извършено вечерта след 23:00 часа през края на месец юни 2019 г. Заедно с К. Д., Х. П. и М. Г. се били събрали в град Провадия, на ул. „Генерал Манзей“ до ЕКОНТ. Казва, че К. Д. му е приятел и от него знае, че е „добавил“ и Х. П.“ като присъстващ. Мястото не било добре осветено. Според свидетеля групата им създавала шум, заради което подсъдимият отишъл при тях със заплашителни реплики, че иска да ги изгони, тръгнал да вади с лявата си ръка оръжие-пистолет от тъмната част на корема си. Горницата, с която бил облечен подсъдимият, била със сигурност тъмна дреха. Мъжете от компанията побягнали в тъмната част на автогарата като свидетелят посочва, че е побягнал с лице към автогарата и не може да обясни дали подсъдимият ги е последвал. Стоели там около 5 минути, след което се върнали на мястото, защото колата на едно от момчетата била паркирана в близост, но подсъдимия вече не бил там. И. посочва, че е подал сигнал едва две години след случката, тъй като тогава осъзнал, че постъпката не била правилна, а до този момент не бил събрал смелост.

В приобщените чрез прочитане показания на свид. И., той е посочил, че случката се е развила през месец юли 2019 г., около 23:00 часа. Компанията стояла до офиса на ЕКОНТ. Подсъдимият се приближил към тях, облечен със светла тениска и тъмно яке, като извадил пистолет с дясната си ръка, заредил го и им казал „Бягайте от тука, за да не ви стрелям“. Събралите се мъже побягнали към автогарата. Подсъдимият направил няколко крачки към тях, но не ги последвал. Стоели до автогарата около 10 минути, след което се върнали на паркинга до ЕКОНТ и прекарвали там известно време, след което решили да си тръгнат. Свидетелят е категоричен, че не е видял към тях да се насочва оръжие, но бил чул, че такова се зарежда. След време бил споделил със свои приятели, сред които Д. И., който му казал, че В. бил

стрелял по него. Тъй като разбрал от приятеля си, че подсъдимият В. е човек, който имал пистолет, И. решил, че може той да го е извършил. След всичко чуто от приятелите си счел, че във въпросната вечер мъжа, който им направил забележка да не вдигат шум, „най-вероятно е В.“.

В показанията, дадени пред съдия в хода на дп, свидетелят заявява, че оръжието било черно, насочено към краката им и не е виждал да се зарежда.

Съдът намира, че са налице множество противоречия в показанията на св. С. И.. Несъответствия се откриват по отношение на: лицата, които са присъствали на събирането (само четиримата ли са били или са присъствали и други); видът на подсъдимия (с оглед противоречието дали е бил със светла тениска или с тъмна горна дреха); с коя ръка е извадено оръжието (веднъж се посочва с дясна, веднъж – с лява); било ли е насочвано оръжието към тях; било ли е заредено оръжието. Най-съществени са различията относно времето, през което се твърди да се е осъществила случката – месец юни 2019 г. или месец юли 2019 г. В съдебно заседание свидетелят И. е категоричен, че събитието се е развило в края на месец юни 2019 г. Съдът не само не може да даде безкритична вяра на показанията на този свидетел като цяло, но същите в частта на момента на извършване на деянието се опровергават по категоричен начин от показанията на свидетелите К. Д., Х. П. и М. Г. и обясненията на подсъдимия. От показанията на свидетеля Л. М. се установява че на конкретно посочени дати в процесния период подсъдимият не е бил на територията на Република България, а се е намирал в гр. Неа Карвали Гърция, за участие в организиран мото-събор. А от представените писмени доказателства и показанията на св. В. В.а и св. М. В.а се установява, че в края на месец юли 2019 г. подсъдимият заедно със семейството си е бил на територията на Гърция за семейната им почивка. Поради това, съдът намира обясненията на подсъдимия в този смисъл за съответстващи на реално случилото се, а твърденията му, че такава случка не се е осъществила в обективната действителност – за основателни.

Не на последно място, от показанията на св. И. е видно, че той предполага, че извършител е подсъдимият. Касателството на В. с процесното деяние е възприето от свидетеля „най-вероятно“ като тази вероятност се е породила в съзнанието му въз основа на разказите на негов приятел и то във връзка с различен случай, за който също е повдигнато обвинение на подсъдимия. Настоящият състав намира, че тези съждения не са достатъчни за доказване на обвинението. Обстоятелството, че подсъдимият притежава оръжие не кореспондира логически с взетото от И. решение, че именно В. е човекът, направил им забележка в процесната вечер. Наличните данни, че сигналът е подаден едва след като И. е получил подкрепа от приятели и че съдържа твърдения за факти, които свидетелят не е възприел лично, а е предположил въз основа влиянието на друго лице, което също е подало жалба срещу подсъдимия, недвусмислено сочат, че е налице външна намеса. Поради това, съдът не кредитира показанията на И..

Свидетелят К. Д. сочи, че в процесната вечер, около 23:00 часа през месец юли 2019 г. пред ЕКОНТ се били събрали заедно със С. И., М. Г. и Х. П.. Д. твърди, че подсъдимият се приближил към тях и им казал да си тръгват, тъй като вдигали шум. Лявата му ръка била присвита и държал някакъв предмет, но не е сигурен дали е било оръжие. Не са получавали заплахи за убийство. Момчетата избягали към автогарата. Не е видял мъжа, не може да го разпознае, включително сред лицата, намиращи се в залата по време на разпита му в съдебно заседание, сред които е и подсъдимия. Твърди, че данни за личността на мъжа, който им е направил забележка, е получил от свои приятели, които му обяснили, че това е именно подсъдимия В.. Сигурен е, че събитието се е случило през месец юли – средата към края.

Съдът намира, че от показанията на св. Д. не се установяват факти в подкрепа на обвинението. Свидетелят твърди, че към него не е било насочвано оръжие и че пистолет не е виждал изобщо. Не са били отправяни закани за убийство към никого и дори не знае кой е бил мъжът, който се е приближил към тях. Посочва подсъдимия единствено въз основа на твърденията на свои приятели, че това е бил именно В..

От показанията на св. М. Г. се установява, че случаят е бил през месец юли 2019 г., около полунощ. Свидетелят е оприличил нещото в ръката на мъжа на пистолет, но нито е бил насочван срещу тях, нито е бил произвеждан изстрел. Не са били заплашвани с убийство.

Св. Х. П. също посочва, че е било през края на месец юли 2019 г. Твърди, че подсъдимият бил насочил срещу тях оръжие. Всички момчета са били близо един до друг и всеки е имал еднаква видимост. Не бил заплашван с убийство.

Показанията на разпитаните свидетели си противоречат и не установяват по безспорен начин извършване на престъпление, чиито автор е подсъдимият В.. Всички свидетели, освен И. твърдят, че случката се е развила в края на месец юли 2019 г., за който период са събрани убедителни доказателства за местонахождението на подсъдимия, а именно отсъствието му от пределите на Република България. За това съдът прие, че това обвинение е недоказано.

Следващото деяние, описано в обвинителния акт, е извършено според държавното обвинение на 22.10.2019 г., след обяд, когато Г. К. Г., живущ в град Провадия, с личния си автомобил марка „Форд“, модел „Рейнджър“ отишъл до павилиона в края на ул. „Цар Освободител“, гр. Провадия, за да си купи кафе. Заедно с него бил приятелят му св. И. С. И.. Дватама напазарували и Г. привел в движение автомобила, а приятелят му бил седнал на предна дясна седалка. Г. потеглил в обратна посока по ул. „Цар Освободител“ и спрял около района на дом № 29, тъй като на пътното платно стоял подсъдимият В. и му пречил да премине. На посоченото място се намирал магазин, който подсъдимият стопанисвал. Свид. Г., след известно изчакване, направил жест с ръка към подсъдимия да се помести, на което В. реагирал. Той се приближил към спрения автомобил с думите „Знаеш ли кой съм аз и

какво може да ти се случи“. Свидетелят му отвърнал, че правилата за движение за еднакви за всички и трябва да се спазват. Подсъдимият се ядосал, приближил се до шофьорската врата, извадил от кобура на кръста си носеният пистолет и го насочил към главата на Г. с думите „Ще те застрелям“. Г. се изплашил и потеглил.

По отношение на това обвинение са събрани гласни доказателства – показанията на свидетелите Г. и И.. Съдът ги намира за неубедителни и взаимно противоречиви в частта относно възбуждането на страх у тях. Г. посочва, че не е приел случилото се за сериозно. Поради това и не е подал сигнал. Освен това показанията им не се подкрепят от нито едно друго доказателство. Съдът намира, че приятелските отношения между свидетелите на различните случаи са повлияли на смисловото съдържание на показанията им. Фактът, че са подали сигнали едва след като са намерили подкрепа един в друг, сочи на извод, че е налице предварително обсъждане и договаряне между свидетелите. Това е довело до наслагване на чужди възприятия и внушения. Единствените данни, че подсъдимият е извършил описаното деяние, се съдържат в показанията на тези свидетели, на които съдът не даде вяра, по посочените съображения.

На следващо място в обвинителния акт е описано деяние, извършено в късния следобед на 24.06.2020 г. Според държавното обвинение по това време пострадалият Д. Е. И., живущ в град Провадия, отишъл до бензиностанция „Атол“, намираща се преди началото на град Провадия, в посока град Варна, с лек автомобил марка „Ауди“, модел „Q7“. Непосредствено до бензиностанцията се намирали ресторант и автомивка, чиито обекти били собственост на търговско дружество с управител подсъдимият В.. Пострадалият спрял на бензиностанцията и започнал да помпи гумите на автомобила си от компресора за въздух, намиращ се до входа на ресторанта. В това време покрай него, в посока към ресторанта, преминали подсъдимият, който носел на ръце седеммесечния си внук, съпругата му – св. В. Н. В.а и тяхната дъщеря и майка на детето – св. М. В.а В.а, която бутала детска количка.

Подсъдимият забелязал Д. И., спрял се и го „гледал лошо“, тъй като му се сторило, че вместо да помпи гумите, използва въздуха, за да почиства капака на автомобила. Свидетелките продължили към ресторанта. Пострадалият също забелязал подсъдимия и го попитал има ли някакъв проблем. В. му отговорил „Махай се от тук, ще ти отрежа лявото ухо“. Пострадалият се изненадал и отново попитал какъв е проблема и защо реагира така. Подсъдимият му казал „Махай се ще те разстрелям“ и продължил към ресторанта. Пострадалият И. се качил в автомобила и потеглил към изхода на бензиностанцията, където спрял за кратко. Когато тръгнал да излиза към главния път, от ресторанта излязъл подсъдимия и му показал с жест с ръка да тръгва по-бързо. И. забелязал това и се върнал обратно. Спрял автомобила напреки пред първата клетка на автомивката и слязъл от него. В. се насочил към пострадалия с думите „Аз казах ли ти, че ще

те убия, махай се от тук“. И. му отвърнал, че бензиностанцията е за обществено ползване и го попитал с какво го е провокирал да заплашва живота му. Подсъдимият започнал разговор по телефона си. Пострадалият също набрал някого и разговарял. По време на разговорите двамата се отдалечили един от друг.

След около минута на мястото с лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Пасат“ пристигнал св. С. С.. Свидетелят живеел в с. Храбово, общ. Провадия, бил приятел с Д. И. и работел в автокъщата на баща му, в близост до бензиностанцията. С. паркирал автомобила си пред трета клетка на автомивката и слязъл от него. В това време подсъдимият и И. отново се приближили един към друг и си повтаряли същите реплики. Към тях се присъединил С. и ги попитал защо се карат. Подсъдимият поискал да разбере какъв е той и защо се меси, след което се обърнал към него и И. като им казал „Ще ви застрелям, цигани такива“ и „мангали, махайте се от тук“. В това време от ресторанта излязла св. М. В.а и застанала до баща си. Подсъдимият хванал И. за ръката и му посочил изхода на бензиностанцията. Пострадалият освободил ръката си и отказал да напусне мястото. С. се намесил с въпроси към подсъдимия защо да напуснат и му казал, че мястото е обществено и няма право да ги гони. И. също продължил да се обръща към В.. Подсъдимият поискал да отговори на въпросите на С. и не обърнал внимание на И.. Това подразнило пострадалия и той бутнал подсъдимия по рамото в опит да привлече вниманието му. Подсъдимият приел жеста като заплаха, ядосал се и в отговор плеснал ръката на И., след което се отдръпнал назад. Продължил да вика към И. и С. с призови „Махайте се, ще ви застрелям, ще ви гръмна“ и го нарекъл „долни цигани“. Подсъдимият сложил ръка на кобура, който носил на кръста си, в който имало пистолет. И. и С. продължили с поведението си и отказали да напуснат. Тогава В. извадил пистолета от кобура и го заредил. Направил крачка напред, насочи пистолета към С. и произвел изстрел, който преминал в близост до главата на С.. Блъснал по тялото първо С., след това и И.. Чак тогава пострадалите тръгнали към автомобилите си.

В. ги последвал, за да се увери, че няма да се върнат и им повтарял „ще ви застрелям и двамата, махайте се“. В този момент от бензиностанцията излязъл св. Г. Д. Л., който живеел на съпружески начала с дъщерята на подсъдимия – св. М. В.а. Подсъдимият продължил да следва И. и С. към изхода и им повтарял да се махат като ги наричал „мангали мръсни“. Тогава Д. И. спрял автомобила си и излязъл от него.

В този момент на колонка на бензиностанцията спрял автомобила си св. С. А. Г. – началник на група „Криминална полиция“ в РУ Провадия. И. продължил да се кара с подсъдимия, което било забелязано от Г.. Макар в този момент той да не бил на работа, отишъл при тях, за да ги успокои. С. също слязъл от своя автомобил. На мястото пристигнал и св. В. Н. Р. – наемател на автомивката, а от бензиностанцията излезли служителите св. М. Н. М и св. Д. М. Р.. Св. Г. отвел Д. И. до автомобила му. При разговора между тях И. му разказал какво се е случило. Към тях се присъединил С. и също

казал, че подсъдимият бил стрелял по тях с пистолет. В. също тръгнал да се приближава към тях и казал „тези цигани нямат работа на бензиностанцията ми“, а св. Г. му направил жест с ръка да се отдръпне и му казал, че мястото е обществено и не може да забрани на хората да го посещават. Св. Г. убедил И. и С. да се качват по колите си и да тръгват, а В. бутнал в ръка да се отдръпне, понеже продължавал да стои на същото място и да повтаря същите думи. При потеглянето на пострадалите св. Г. започнал разговор с подсъдимия, при който той също обяснил, че е произвел изстрел с пистолет. Г. видял дръжката на оръжието в кобура и на въпроса му дали пистолета е газов или боен В. отговорил, че е газов и че има документи за него. Полицейският служител обяснил на подсъдимия да остане на място, докато пристигне дежурния екип и му повторил, че мястото е обществено и не може да забранява на хората да ходят там. Двамата били до колонката на бензиностанцията и св. Г. започвал да зарежда автомобила си, за което и бил дошъл.

В това време до тях се появил и рязко спрял черен на цвят автомобил марка „Ауди“ с рег. № От него излязъл св. Е. А. И. – баща на св. Д. И.. Насочил се към подсъдимия, извикал му „защо стреляш по детето ми, хайде сега мене убий“ и направил заплашителен жест с ръка, че ще го удари. Между тях застанал св. Г., който прегърнал с ръце Е. И., избутал го с тялото си към колата му и го вкарал в нея. Тогава на бензиностанцията отново се върнали пострадалите. Д. И. опитал да излезе от колата си, но бил върнат обратно от св. В. Р.. Двамата пострадали и св. Е. И. потеглили от бензиностанцията с автомобилите си. Г. заредил автомобила си и също си тръгнал. След около 10 минути на бензиностанцията пристигнал полицейски патрул, от който слезли служителите на РУ-Провадия св. Г. Р. Г., св. Х. К. Н. и св. В.ин Е. В.. Подсъдимият им предал доброволно газ-сигнален полуавтоматичен пистолет „EKOL“, калибър 9 мм № EU811616 и 7 бр. боеприпаси за него с протокол, като заявил, че това е пистолетът, с който бил стрелял.

Случилото се на бензиностанцията било записано от намиращата се там охранителна камера.

Настоящият състав не прие за основателни оплакванията за допуснати недостатъци и празноти в аналитичната дейност на първоинстанционния съд, вътрешно противоречие и необоснованост.

Всички събрани доказателства относно случилото се на 24.06.2019 г. на бензиностанцията са обсъдени детайлно и са изложени аргументирани съображения за липсата на достоверност у показанията на свидетелите Д. И. и С. С.. Същите се опровергават от данните за обаждането към тел. 112, извършено от подсъдимия, от показанията на св. В. В.а и М. В.а, които макар в роднинска връзка с подсъдимия, дават логични, последователни и съответни на останалия доказателствен материал показания. Обясненията на В., ценени не само като доказателство, а и като негова защитна версия, съответстват в пълна степен на прослушания разговор с диспечера и записа от охранителната видеокамера. От тях се установява, че се е спрял до св. И.,

докато е използвал компресора. Конфликтът е бил провокиран именно от св. И., който се обърнал към подсъдимия с думите „Какво ме гледаш лошо, бе? Какъв си ти? Ей сега ще те смачкам“. Непровокираната вербална агресия е довела до реакция от страна на подсъдимия, който е подканил клиента да напусне. В подкрепа на обясненията на подсъдимия, че св. И. му се е заканил с думите „Ти нямаш хора, ве, ще видиш аз ей сега на кого ще е обадя. Моите хора“ е и обстоятелството, че св. С. се появява и се намесва в конфликта след позвъняването от св. И.. В своите показания свидетелят посочва, че телефонът е звъннал, докато е вървял, което не съответства на снимките, извлечени от видеозаписа.

Гражданските ищци и частни обвинители многократно са търсили саморазправа с подсъдимия като са се връщали на мястото на инцидента и са подновявали все по-разгорещено създалия се конфликт. Д. И. първо вика С. С. в подкрепа, а след това на мястото се отзовава и баща му – св. Е. И.. От извлечения запис се установява, че пострадалите не само не правят нищо за потушаване на конфликта, а няколко пъти се връщат, подновяват скандала и провокират подсъдимия. останал сам срещу тях и виждайки, че емоциите им стават все по-бурни, В. възпроизвежда изстрел във въздуха в опит да преустанови действията им. В случай, че действително са били уплашени от поведението на пострадалия, както те твърдят, нямаше да се връщат няколко пъти на бензиностанцията. Едва при последното им посещение конфликтът е преустановен и то благодарение на случайно намиращия се там свид. Г., който се наложило да убеждава Д. И. да влезе в колата си. А от друга страна – подсъдимият е останал на място, изчакал е дежурния екип и не е извършвал непристойни действия.

Съдът счита, че не е налице пропуск при анализа на гласните доказателствени средства. От тях безспорно не се установява, че подсъдимият се е заканил с убийство към пострадалите, която закана би могла да възбуди у тях основателен страх за осъществяването □, нито пък е извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото, отличаващо се с изключителна дързост.

Въззивният съд намира, че РС-Провадия е дал правилна оценка на показанията на свидетелите като е съобразил наличието на родствена връзка между някои от тях и подсъдимия, така и наличието на близко приятелство между други. Първоинстанционният съд, извършвайки проверка и анализ на събраните по делото доказателства, и съпоставяйки ги с фактологията описана в обвинителния акт, е достигнал до извод, че подсъдимият не е извършил престъпленията по възведените му обвинения. За това въззивният съд сподели изцяло крайните изводи на първостепенния.

Мотивиран от гореизложеното настоящият състав на ОС-Варна прие, че обжалваната присъда, следва да бъде потвърдена и на осн. чл.338 НПК

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 18/19.05.2023 г., постановена от РС-Провадия, по НОХД № 167/2022 г.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____